

KRONIKA

Do pisania niniejszej kroniki nakłonił mnie wieloletni Prezes Katowickiego Koła Emerytów i Rencistów S.W., znany i powszechnie ceniony wśród braci emeryckiej Franciszek Cybulski. W tym celu wykorzystałem zapiski ze spotkań klubowych emerytów i rencistów, zachowane zdjęcia, a także własną pamięć, niestety coraz bardziej ulotną...

Marian Zaskórski

1971

A tak to się zaczęło. W dniu 9 marca 1971 roku spotkało się kilkunastu emerytów Służby Więziennej i postanowiło założyć Klub Emerytów i Rencistów S.W. przy Wojewódzkim Zarządzie Zakładów Karnych w Katowicach. Nie było wówczas żadnego Statutu w skali krajowej, więc postanowili działać według własnego uznania. Na pierwszym spotkaniu wybrano Antoniego Skórę na przewodniczącego Klubu.

Następne spotkanie odbyło się w dniu 8 maja 1971 r. Na spotkaniu tym opierając się częściowo o statut Krajowego Związku Emerytów i Rencistów wybrano zarząd Klubu w składzie:

<i>-przewodniczący</i>	<i>- Antoni Skóra</i>
<i>-z-ca przewodniczącego</i>	<i>- Stefan Okularczyk</i>
<i>-sekretarz</i>	<i>- Bolesław Rutkiewicz</i>
<i>-członek zarządu</i>	<i>- Władysław Stanek</i>

W ślad za tym naczelnik W.Z.Z.K. w Katowicach wyznaczył z ramienia W.Z.Z.K. przewodniczącego Komisji Pracowniczej podkomisarza Tadeusza Skowyrę na opiekuna Klubu

Kolejne spotkanie odbyło się w dniu 20 lipca 1971 roku w klubo-kawiarence W.Z.Z.K., które zaszczylicili swą obecnością: naczelnik W.Z.Z.K. st. komisarz Wacław Kozera, opiekun Klubu Tadeusz Skowyrę oraz kierownicy działów W.Z.Z.K. Na spotkaniu tym postanowiono uczcić zbliżającą się rocznicę ogłoszenia Manifestu Lipcowego jako święta narodowego. Spotkanie przy lampce wina upłynęło w miłej atmosferze, na którym wspomniano różne epizody z życia i służby. W spotkaniu udział wzięło 29 emerytów tym 3 kobiety.

Zorganizowanie Klubu Emerytów przy W.Z.Z.K. w Katowicach było wydarzeniem jednym z pierwszych w Więziennictwie. Celem przewodnim była próba integrowania emerytów i rencistów z czynnymi funkcjonariuszami a przede wszystkim utrzymywania więzi z rodzimymi jednostkami Służby Więziennej a także aktywne spędzanie czasu w ramach Klubu. O początkach działania Klubu, w tym o spotkaniu z kierownictwem W.Z.Z.K. napisano do Gazety Sądowo – Penitencjarnej, w której ukazał się na ten temat artykuł w numerze z 1 października 1971 roku. Już w miesiącu sierpniu 1971 r. zarząd Klubu zorganizował wycieczkę do Ojcowa i Pieskowej Skały, autokarem W.Z.Z.K.

Kolejne spotkanie odbyło się 30 września 1971 roku, w którym udział wzięło 16 osób. Na zebraniu ustalono, że co miesięczne spotkania odbywać się będą w pierwszy czwartek każdego miesiąca o godz. 10:00. Podano do wiadomości o zmianie opiekuna Klubu, a mianowicie nowym opiekunem został kierownik działu gospodarczego i jednocześnie przewodniczący Komisji Pracowniczej st. inspektor Marian Zaskórski. Zaplanowano kolejną wycieczkę, tym razem na grzybobranie do Kul na dzień 7 paźdz. 1971 r. Wycieczka w zasadzie się udała, ponieważ był urodzaj na grzyby, a więc cel został osiągnięty. Właściwie wszyscy wrócili zadowoleni z grzybobrania z wyjątkiem dwóch emerytów, którzy niezbyt chlubnie będą wspominać wycieczkę.

Zgodnie z postanowieniem zarządu Klubu kolejne spotkanie odbyło się w dniu 4 listopada 1971 roku, w spotkaniu udział wzięło zaledwie 9 osób. Na zebraniu tym emeryci Stefan Okularczyk i Bolesław Ruśkiewicz zrezygnowali z funkcji członków zarządu Klubu. Zostali oni bowiem skrytykowani za niegodne zdaniem przewodniczącego zachowanie się na wycieczce w dniu 7.10.1971 r. w Kulach. Jednocześnie do zarządu dokooptowano Bolesława Kaima i Kazimierza Sokoła. Przewodniczący Klubu zaproponował by na okres zimowy zawiesić klubowe spotkania emerytów i rencistów ze względu na

niedogodności okresu zimowego. Propozycja została przez zebranych zaakceptowana, a o pierwszym spotkaniu już wiosną przyszłego roku członkowie Klubu zostaną powiadomieni

c.d.n.